

Sommarfjärilar och schackdjur

Det finns samlare av de mest mystiska slag. Somliga har till hobby att samla etiketter, gramofonskivor, växter och fjärilar. För min del har samlandet hittills inkränt sig till obetalda skulder, vilket kan vara nog så våghalsigt som att samla på björnskin!

Det finns också folk som slösar bort sin tid på något så idiotiskt som att mitt i sommarvärmen flytta några trädgårdar tur och retur på ett bräde, ett sextiofyraarutigt med svarta och vita rutor. Gör man det befinner man sig i Coissas rike. Och då glömmar man den övriga världen, för alla eventualiteters skull även husvärderna, som pockar på att få byran för de tre sista månaderna.

Till Eskilstuna, där knivar slipas i vardagslag, anände jag en lördagseftermiddag efter en behaglig flygresa från Visby över Östersjön till Bromma för att fortsätta med tåg. Jag skulle vilja sätta stort A för flyget och BA för SJ. Nog sagt om resan.

Omedelbart efter framkomsten började schackdjuren surra i luften. Det var välkända profiler i vimlet: Nils Friberg från Visby som alltid eftersträvar positioner för sina figurer, Inge Johansson från Malmö som knappast har någon egen figur, polisen Kristian Sköld från Stockholm sedermera sverigemästare, som gjort ett avbrott i bovjakt. Gunnar Eriksson från Hörne som hade en stor häv med sig. Skulle han måne häva hem vinsten? Nej, det gjorde han ej, men han hävade in sällsynta fjärilsorter, kammarmusiker Ragnar Widholm från Stockholm som väntade på hemmagjorda smörgåsar från Gästbyn och icke att förglömmas lantbrukaren, stångtårten, f d boxaren och numera fotbollspelaren K. E. Gannholm från Burs som räknade så smått med att vinna mästarvärdighet. Han fick Fridh i första ronden. Därmed menas, att sedan Gannholm mött denne fick han ingen frid utan en nolla! Där fanns också en herre som ständigt befinner sig i tidsnöd, men den tråkiga figuren skall vi hoppa över.

Ett av de mest fruktade namnen i samlingen var Hartvig Larsson från Roma, tävlande för Hörne SK. Han är specialist på blixspel och plockar gärna andra på pengar. Det går till på så sätt att man sätter två klockor, ett schackur, på den olycksbådande tiden fem minuter i tolv och så lägger man varsin femtioöring på bordet och så spelar man. Den vars klocka först hinner till tolv förlorar och det brukar i regel inte vara Hartvig!

Definiera uttrycket schack närmare går inte. Skall man nå den verkliga eliten bör man besitta följande egenskaper: ha god blick för spelet, vara förstklassig matematiker, kunna massor med kondition, man måste vara envis och uthållig, samt bör man ha pokerface och besitta en hård natur och göra allt för att fånga den andres dam. Lyckas man med det går man raka spåret mot motståndarens kung och förklarar matt. Man måste faktiskt vara något av politiker också! Samt icke minst viktigast: medföra en arsenal av läroböcker. Ty när man flyttat några pjäser har man ca 30,000 olika varianter att välja på. Inte att undra på att man kommer i tidsnöd! Till råga på allt får man ej titta i läroböckerna under spelets gång. Därför måste man även ha minne som en häst.

När en vecka gått, medan värmen olidligt pressat de 319 spelarna, kunde resultaten avläsas på de många andagsstaplarna. Götaland fick inga segrar med sig hem. Men tre andraplaceringar smäller högt. Och efter att ha raglat ut från lokalen sista speldagen åtkilligt matt i bokstävlig bemärkelse, svarar man på: aldrig mera en schackkongress! Men så träffade man kam-

marmusiker Widholm som spelat i noll-dur hela veckan (han spelar mer samstämmigt då Sibelius dirigerar) och tog vi i hand på att mötas i Kristianstad nästa sommar. Och detta underströks ytterligare då det med stor förtjuselse konstaterades att Stockholms-Tidningens Bengt Ahlbom blivit betydligt distanserad av gruppkamraten, Folkbladet.